* * *

Эй, халь ҫав ăшăк, вараланчăк
Йăла тăм-юшкăнлăхĕнчен
Ķалла ишсе кĕрсе кайсанччĕ
Ачалăха ҫывхариччен!

Епле таса, епле вăл ырă!
Шала, шала, ĕмĕтĕмсем!
Чăмса ҫитсе чӳхенĕр, пырăр,
Ыхлаҫ * пулма вĕренĕрсем.

Шала, ман ирĕк юррăм, витĕр
Курнан хумсем хушшинелле!
Санпа, мехел мĕнле ан килтĕр,
Пайтах-ха пирĕн ишмелле.

Ман чарăнас килмест, хам умăн
Иртнисемле, ҫурма ҫулта,
Пуриншĕн те вĕсемшĕн туллăн
Юрласчĕ ҫăлăннă чунтан.

1931

* Ыхлаҫ — тӳрĕ кăмăллă.

* * *

О если бы из тины быта,
От плена цепких мелочей
Уплыть в ту даль, где детство скрыто,
К истокам чистым первых дней!

Дни детства, искристые струи
Незамутненного ручья!
Как сердце в них омыть хочу я,
Как свежести их жажду я!

О песнь, из чистых струй напейся,
Прозрачной влаги зачерпни,
А после — широко разлейся.
Звени, свободная, звени!